

РЕШЕНИЕ

№ 154

гр. София, 05.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 07.12.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6784** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Производството е образувано по жалба от Н. С. С. ЕГН [ЕГН] срещу заповед №РД-5-2-2021-00-261/21.06.2021г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешки ресурси, с която на основание чл.107 ал.1 т.5 вр. чл.108 ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратено служебното правоотношение на жалбоподателя на длъжност „Началник отдел“ в Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, отдел „Акредитация, селекция и договориране“.

В жалбата се излагат твърдения относно незаконосъобразността на заповедта, като жалбоподателят твърди, че в заповедта е посочено, че „не притежава изискуемата допълнителна квалификация- писмено и говоримо на английски език на минимум ниво В2“, но диплома или сертификат за това никога не му е искан и не е подписвал длъжностната характеристика, утвърдена от Главния секретар на ЦРЧР от 14.01.2021г.; излага аргументи за това, че доколкото в нито един момент не е било изискано от него да представи диплома или сертификат за ниво В2, с каквито разполага, счита, че не е налице обективна невъзможност да изпълнява служебните си задължения по чл.107 ал.1 т.5 ЗДСл. Отделно от това, в жалбата са изложени твърдения, че жалбоподателят разполага със сертификат за владеене на английски език, издаден на 20.04.2014, като обръща внимание, че е издаден близо пет години преди да встъпи в служебно правоотношение с ответника, а и разполага с втори сертификат от 26.05.2019г.Твърди, че към момента на заемане на длъжността

„Началник отдел“ е отговарял на изискванията за езикова квалификация и впоследствие административният орган е осъществил едностранна промяна на развиващото се служебно правоотношение. С жалбата се иска отмяна на процесната заповед и се претендират разноските по делото, съгласно списък и договор за правна помощ.

Ответникът - Изпълнителният директор на Центъра за развитие на човешки ресурси, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна и недоказана, твърди, че свидетелство за владееене на английски език на нужното ниво не е представено от жалбоподателя по време на служебното му правоотношение, а владееенето на английски език е било предопределящо дали служителят може да изпълнява служебните си задължения и при така установената невъзможност, жалбоподателят е отстранен от изпълнение на държавна служба като по този начин е спазен и целта на закона по чл.107 ал.1 т.5 ЗДСл. Акцентира се, че това обстоятелство не е нововъзникнало, но необходимостта от реалното му изпогазване е нововъзникнала, поради което моли съда да отхвърли жалбата и да остави в сила процесната заповед, като претендира разноски и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №РД-5-2018-00-236/14.12.2018г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси, на основание чл.15 ЗДСл, жалбоподателят Н. С. е бил назначен по заместване на длъжност „главен експерт“ в Дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ с ранг IV^{ти} младши. Със Заповед №РД-5-2019-00-015/04.02.2019г. С. е преназначен на същата длъжност за неопределен срок, на основание чл.82, ал.1 ЗДСл. На 05.03.2019г. жалбоподателят е бил временно назначен на длъжност „началник на отдел“ в Отдел „Селекция и отчитане“, Дирекция „Програмни дейности, селекция и анализ“, на основание чл.82а, ал.1 и ал.2 ЗДСл – до завръщане на титуляря (Заповед №РД-5-2019-00-139). Временното преназначаване е било прекратено със Заповед №РД-5-2019-00-211/02.07.2019г. на изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси.

Със Заповед №РД-5-2019-00-215/02.07.2019г. Н. С. е бил преназначен на длъжност „началник на отдел“ в Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, на основание чл.82, ал.1 и ал.3 ЗДСл. Видно от отбелязването на последната й страница, на С. е била връчена Длъжностна характеристика за длъжност „Началник отдел“ - Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, утвърдена от главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси на 01.07.2019г. На 15.07.2019г. на жалбоподателя е била връчена Длъжностна характеристика за длъжност „Началник отдел“ - Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, утвърдена на същата дата от главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси. Нова длъжностна характеристика за длъжност „Началник отдел“ в Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“ е била утвърдена от Главния секретар на Центъра за развитие на човешките ресурси на 15.01.2020г и връчена на същата дата на жалбоподателя.

Със Заповеди №, № РД-5-2019-00-038/11.02.2019г. и РД-5-2021-00-059/01.02.2021г. Н.

С. е бил повишен в ранг, съответно III^{-ти} и II^{-ри} младши, на основание чл.75, ал.1 ЗДСл и чл.28 от Наредбата за условията и реда за оценяване изпълнението на служителите в държавната администрация.

С процесната Заповед №РД-5-2021-00-261/21.06.2021г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси е прекратено служебното правоотношение с жалбоподателя Н. С., на основание чл.107, ал.1, т.5 във вр. с чл.108 ЗДСл – поради наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения. Според мотивите на административния акт, служителят не отговаря на специфичните изисквания предвидени в нормативните актове за заемане на длъжността „Началник отдел“ – чл.103, ал.2 от Вътрешните правила за организацията на дейността по управление на човешките ресурси в Центъра за развитие на човешките ресурси, както и в утвърдената длъжностна характеристика, тъй като не притежава изискуемата допълнителна квалификация да владее писмено и говоримо английски език най-малко ниво В2 по европейската квалификационна рамка.

В хода на съдебното производство жалбоподателят е представил по делото заверено копие на сертификата от 26.05.2019г., издаден от „Ейнджълс77“ ЕООД, за това, че в периода 01.09.2018г. до 26.05.2019г. Н. С. е покривал успешно 1^{во} ниво на обучение по европейската езикова рамка В2 с хорариум 100 присъствени часа, като предвид сравнението между оригинала и копие по делото и констатираната липса на различия, по делото не се спори, че жалбоподателят е разполагал с посочения документ.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД намира от правна страна следното:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Не се спори по делото, че заповедта е издадена от компетентен административен орган - Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешките ресурси в кръга на правомощията му, съгласно чл.108, ал.1 ЗДСл във вр. с чл.8, т.9 от Правилника за устройството и дейността на Центъра за развитие на човешките ресурси (ПУДЦРЧР).

В случая в оспорената заповед са налице мотиви, като е посочено в какво точно се състои обективната невъзможност на държавния служител да изпълнява служебните си задължения, а именно- „не отговаря на специфичните изисквания, предвидени в нормативните актове за заемане на длъжността „началник отдел“ и в утвърдената от Главния секретар на ЦРЧР на 14.01.2021г. длъжностна характеристика-не притежава изискуемата допълнителна квалификация –писмено и говоримо на английски език минимум ниво В2 по европейската квалификационна рамка; степента на владееене не езици да се удостовери с дипломи и/или сертификати“.

Съгласно чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, органът по назначаването прекратява служебното правоотношение без предизвестие, когато е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от същия закон, като разпоредбата на чл.108, ал.1, изр.2 от ЗДСл изисква в случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 да се посочват и фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения.

Съгласно константната съдебна практика / Решение № 4813 от 5.05.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9610/2022 г., Решение № 3516 от 4.04.2023 г. на ВАС по адм. д. № 11146/2022 г., V отд., Решение № 1951 от 22.02.2023 г. на ВАС по адм. д. № 9643/2022 г., V отд., Решение № 3208 от 27.03.2023 г. на ВАС по адм. д. № 5493/2022 г., V отд., Решение № 7459 от 27.07.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12060/2021 г., V отд. и други/, за да е налице обективна невъзможност по смисъла на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл е необходимо да са изпълнени три кумулативни условия: 1. Да е създадена нова фактическа обстановка 2. Същата да води до невъзможност за изпълняване на конкретната длъжност 3. Причините за това да са непреодолими и да не зависят от волята на която и да е от страните. В установената съдебна практика, ВАС е посочил, че е налице обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, извън случаите на здравословни причини, само когато тази невъзможност е възникнала по време на правоотношението и същата е обективна - не зависи от волята на страните по същото.

В случая в т.Х на Длъжностната характеристика за длъжността „началник отдел“ за Отдел „Акредитация, селекция и договориране“, Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“, връчена на служителя при назначаването му на 02.07.2019г., е поставено изискване за допълнителна квалификация/обучение: задължително владее – писмено и говоримо, на английски език, минимум ниво В2 според европейската квалификационна рамка, което се удостоверява с дипломи и/или сертификати. Изискването за владее на английски език на определено минимално ниво е съществувало към датата на възникване на служебното правоотношение на жалбоподателя за длъжността началник на Отдел „Акредитация, селекция и договориране“. Няма спор между страните, че при преназначаването му от длъжност „главен експерт“ в Дирекция „Акредитация, мониторинг и проверки“ в длъжност „началник на отдел“ в Дирекция „Селекция, договориране и отчитане“ С. не е представил документ, удостоверяващ владеенето на английски език най-малко на ниво В2 според европейската квалификационна рамка. По делото не са ангажирани доказателства такъв документ да е бил изискан от работодателя, в който и да е момент от служебното правоотношение, включително преди прекратяването му без предизвестие, на основание чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл. От приетите писмени доказателства се установява, че към датата на постъпването му на служба в Центъра за развитие на човешките ресурси жалбоподателят е представил официален документ – Диплома за средно образование, удостоверяващ владее на френски език.

Съгласно мотивите, изложени в Решение 7119:28.06.2023 на ВАС, Пето отделение, по адм. дело №3231/2023г. по описа на ВАС, изискването за владее на английски език може да произтича от новонастъпили факти, свързани с работата на служителя. Наличието, респ. липсата на такива, обаче, по делото не може да бъде установено предвид оттеглянето на доказателствените искания от двете страни по настоящия спор. По делото, предвид представянето на оригинала на сертификат за владее на английски език на ниво В2 и сравняването му с представеното по делото копие на документа, не се спори между страните, че жалбоподателят е разполагал със сертификат за владее на английски език на ниво В2. Спорът в случая е, видно и от писмените бележки, дали този сертификат е бил изискан от органа по назначаването, респ. представен от жалбоподателя преди прекратяване на служебното му правоотношение. В този смисъл, оттеглянето на исканията на страните за разпит на свидетели, които биха могли да установят този факт, действително е от съществено

значение. Съдът, обаче, въпреки служебното начало, не би могъл да осигури по делото свидетели за горното обстоятелство, тъй като не е наясно кои точно свидетели могат да бъдат разпитани за установяване на този факт. Липсата на доказателства такъв документ да е бил изискан от работодателя, в който и да е момент от служебното правоотношение, включително преди прекратяването му без предизвестие, от една страна, и от друга страна, в хода на съдебното производство по безспорен начин се установи, че жалбоподателят е отговарял на специфичните изисквания и е притежавал изискуемата допълнителна квалификация – писмено и говоримо на английски език минимум ниво В2, удостоверен с представения сертификат, следва извода, че посоченото основание в оспорваната заповед е неправилно и е налице нарушение на материалния закон.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД приема, че заповед №РД-5-2021-00-2621/21.06.2021г. е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя се дължат разноски в размер на 2400 (две хиляди и четиристотин) лева, съгласно представения списък и доказателства за извършването им – договор за правна защита и съдействие бл. №987601 от 04.11.2021г./л.53/, договор за правна защита и съдействие бл. №987615 от 12.06.2023г. за процесуално представителство пред ВАС по адм. дело №3221/2023г. /л.44/, както и договор за правна защита и съдействие бл. №987611 от 16.01.2023г. за отговор на частна касационна жалба /л.27/.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на Н. С. С. ЕГН [ЕГН] заповед №РД-5-2-2021-00-261/21.06.2021г. на Изпълнителния директор на Центъра за развитие на човешки ресурси, с която на основание чл.107 ал.1 т.5 вр. чл.108 ал.1 от Закона за държавния служител /ЗДСл/ е прекратено служебното правоотношение.

ОСЪЖДА Центъра за развитие на човешки ресурси да заплати на Н. С. С. ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 2400 (две хиляди и четиристотин) лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: